

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke

den 21. januar 2018

Kirkedag: Sidste s.e.H3K/B

Tekst: Es 2,2-5; Kol 1,25d-28; Joh 12,23-33

Salmer:

SK: 66 * 143,1-2 * 601 * 569

LL: 66 * 143,1-2 * 580 * 601 * 476 * 569

Der er rigtig mange mennesker, der tror på, at Gud er. Der er rigtig mange mennesker, der tror på, at Gud er et eller andet, som ikke er en gammel mand med skæg, i Himlen. Hvorledes Gud ellers skal defineres og beskrives, forekommer imidlertid svært. Og det bliver ikke nemmere med Himlen. Derfor bliver Gud for mange mennesker meget nemt noget diffust, noget undefinerligt, noget vi ikke rigtig kan beskrive, og derfor heller ikke rigtig ved, hvordan vi skal forholde os til. Og hvad skal vi bruge Gud til?

Det spørgsmål kan få en hel del teologiske røster til at rejse sig rundt omkring. For tror vi, at Gud bare er en tjener, som blot er til for vores skyld? En vi kan bruge? Og så vælter det ofte ud med en utrolig masse rigtige, teologiske og bibelske termer og begreber af mere eller mindre filosofisk og abstrakt art om Gud Herren og det guddommelige, og betydningen for os. Og meget af den slags kan være vanvittigt interessant i teologkredse, hvor den intellektuelle tilgang til Gud alt for ofte prises lige vel meget. For det preller af som vand på en gås for langt de fleste mennesker, der står i en dagligdag og spørger efter Gud. Og spørgsmålet, hvad vi skal bruge Gud til, rummer meget ofte det lidt tvivlende og famlende spørgsmål, om det egentlig er så vigtigt, det med Gud, og hvis det er, hvorfor så? Hvad betydning har det, om jeg tror på Gud eller ej, og hvad betydning har det, om der er en Gud? Hvordan Gud er?

Mennesker spørger meget tit således af interesse efter Gud, eller rettere længsel efter Gud, efter det guddommelige. Mennesker spørger efter Gud, når de når til erkendelse af, at der er noget i deres eget liv, der ikke tilfredsstilles, netop længslen efter det, der giver livet større mening end blot en selv. Mange mennesker når til en sådan erkendelse, når vi oplever vores egen magtesløshed og mangelfuldhed og indser, at vi selv er ikke noget i os selv ud over os selv. Hvad er så mere, og hvad giver livet mening? Her oplever nogle mennesker så, at det er et spørgsmål efter noget guddommeligt. Og hvad er så det?

Mange mennesker spørger også således, når livet virkelig smerter og er håb-løst. Så spørges efter Gud. Er du der, Gud?

Hvad enten man er håb-løst spørgende efter Gud, eller sådan mere eksistentielt spørgende efter det guddommelige, eller man er en afklaret troende på Gud Herren som sand og virkelig, så kan mennesker godt opleve, at Gud er uendelig fjern. Troende mennesker kan også godt opleve, også uden at deres liv er i krise, at der er frygtelig langt til Gud. Og der bliver hele tiden ved at være lige langt, ja måske endda længere og længere. Gud bliver mere og mere diffus og uvirkelig, trods det, at man rent faktisk gerne vil nå frem til det modsatte om Gud.

Uanset hvor meget vi anstrenger os for at begribe Gud og det guddommelige, så bliver det bare aldrig rigtig sådan rigtig. Alt for ofte bliver det guddommelige blot overdimensioneret menneskeligt, hvilket i så fald også betyder, at der er begrænsninger i det guddommeliges væsen. Gud får begrænsninger, og det kan vi faktisk ikke bruge til noget. Så det er ikke en vej at gå. Og finder vi ikke anden begrænsning, så finder vi ofte den, at vi ikke er værdige nok til at nærme os den guddommelige, ikke før vi er blevet bedre mennesker. Bibelen

kalder det, at synden er menneskets begrænsning i at nå det guddommelige.

Mennesker oplever også, at jo mere de rækker ud efter Gud i intellektet, i etik og moral eller, hvad vi bruger som vej til Gud, så er det som om, at når vi lige som får fat i noget og knuger om det, så løber det ud af hænderne på os, som om det er vand vi forsøger at knuge hånden om. Så det er heller ikke en vej at gå.

Mange mennesker vil gerne Gud og det guddommelige perspektiv og aspekt over livet, for dels giver det mening til livet, men det giver også frihed fra livet. Det giver frihed fra forgængeligheden at høre til hos den evige og uforgængelige.

Mennesker rækker ud efter Gud.

Gud rækker også ud efter mennesker. Gud rækker ud efter os i hele sin guddommelige herligheds fylde, vidde og dybde. Men mennesker smutter hele tiden væk. Gud Herren har en længsel efter det menneskelige, efter mennesket. Men enten er mennesket lukket inde i sin syndens begrænsning, eller mennesket længes kun efter sig selv. Men nu har jeg jo lige sagt, at mennesker længes efter det guddommelige. Det er ikke en modsigelse; men det er som om, Gud og mennesker taler hvert sit sprog. Mennesker spørger efter Gud, og Gud viser sig; men mennesker ser ikke Gud i svaret. Guds herlighed overgår ganske enkelt vor fatteevne og vor trosevne, som er under syndens begrænsninger. Derfor kan vi ikke nå Gud, og Gud kan ikke nå os. Noget er imellem os, noget spærrer for os.

Denne søndag vises det for os, at det er slet ikke så svært eller håbløst, som det kunne se ud. Der er en måde, hvorpå vi kan se Guds herlighed, og Guds herligheds fylde kan blive os til del.

Vi kan også sige, at der er en måde, hvorpå Gud og mennesker kan nå hinanden og forenes, hen over syndens begrænsninger.

Det er i Jesus Kristus. I ham er menneske og Gud forenet og forsonet. I Jesus er herlighedens håb, som Paulus skriver det i epistelteksten i dag. I Jesus har Faderen herliggjort sit navn. I Jesus er synden overvundet, eller som Jesus selv siger det: denne verdens fyrste er jaget ud. I Jesus kan vi se Guds herlighed.

I salmen, vi begyndte med, opremses den ene situation efter den anden fra Jesu virke her på jord, hvor Guds herlighed bliver udfoldet og giver perspektiv og mening for menneskers liv. Og vi kan nævne dem en for en, personerne, vi møder i NT, som møder Jesus. Alle møder de i ham Den Guddommelige. Selv i hans fornedrelse på korset, var der en soldat der så den ophøjede. Mennesker så i Jesus Guds herlighed. Syge blev helbredt på guddommelig vis, mennesker fik deres livslyst og livsværd tilbage, tænk på en Zakæus, en kvinde ved en brønd, en kvinde med en salvekrukke. OG – det tankevækkende er, at i alle de situationer viser Jesus, hvorledes Gud rækker ud i sin herlighed. Den ene gang efter den anden tilgives mennesker den begrænsende synd og Gud rækker dem livet i tilgift. Og det eneste mennesker gør er at tage imod.

Gud rækker i Jesus ind i vores begrænsninger med sin grænseløse herlighed og sætter sin retfærdiggørelse over vores retfærdighed, sætter nåden over vreden, sætter frelse over fortabelse og forbandelse. Gud sætter livet over døden.

Det gør Gud derved, at Jesus i sin egenskab af menneskelig guddommelighed går ind i syndens værste konsekvens, nemlig fortabelsen i døden borte fra Gud og under Guds vrede. Men den guddommelige er ikke underlagt synd og død og Djævel,

og derfor opstår af døden den guddommelige menneskelighed i Jesus Kristus. Og i troen på, i modtagelsen af sandheden om Jesus, hans liv, død og opstandelse, får vi del i denne guddommelige menneskelighed. Guddommelig i den forstand, at vi har Gud Herrens guddommelige herlighed som vort perspektiv i livet.

Det er helt, som Jesus selv omtaler det i ordene om, at det ene hvedekorn kun kan blive til meget korn, hvis det lægges i jorden, forgår og bliver til en plante. Det menneskelige gik til under Guds vrede, og det guddommelige opstod under Guds retfærdighed. Og ud af det springer Guds nåde, og som vi ville kunne høste af kornet og spise os mætte, således må vi tage Jesus til os og have del i hans herlighed både i tid og evighed. Deri kan vi meningsfuldt tale om, at der er liv i død.

Derfor vender vi nu fokus fra barnet i Betlehem og Guds menneskelig-blivelse til manden på korset, i graven og i livets have. Vi går fra jul til påske, vi går fra fødsel til opstandelse, vi går med Jesus, og vi går i Guds herlighed, når vi siger nej til os selv og egne anstrengelser på det guddommelige i vort liv og siger ja til Guds herlighed i Jesus.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen